

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Πέμπτος

Συνδρομή ἰτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἰτησιαί.—Γραφεῖον τῆς Δευθενσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

30 Ἀπριλίου 1878

ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Ἡ ἀνωτέρω σφραγὶς ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἐπομένου ἐγγράφου, ὅστις τὸ πρωτότυπον εὐγενῶς ἔκιοινοποιήθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Στεφάνου. Σ. τ. Δ.

Ἐν ἔγγραφον τῆς
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Πρὸς τοὺς φιλιτάτους ὁμογενεῖς τοὺς
κατοικοῦντας εἰς Ζάκυνθον.

Φιλιτάτοι ὁμογενεῖς,

Κατὰ χρέος πατριωτικὸν διὰ τὴν ἀγάπην τῶν λαβωμένων ἀδελφῶν σας, στείλατέ μας ὅτι τάχιστα δύο κάσας ξαντὸ λιπὸ, ἀπὸ τὸ χρησιμώτερον εἰς τὰ τραύματα καὶ πεντακόσιες πηγες πανὶ λιπὸν ἢ βαμπακερόν, ὡς χρησιμεῦσον διὰ τοὺς πληγωμένους, ἀπὸ τὸ ἐφθινώτερον τὸ δὲ στήσιμον αὐτῶν ζητήσατε παρὰ τοῦ εἰς Γαστούνην Γεωργίου Σισίνη, ὅστις διορίζεται νῦν εἰς τὸ πληρώσι' εἰς τὴν Πελοπόννησον δὲν εὐρίσκονεν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἀξιούμεν νὰ μᾶς ἀποστείλετε αὐτόθεν, ἀλλ' ὅσον τάχος διότι ὑστερούμεθα. Ὁ ἐχθρὸς εἰσβάλλει ἀπανταχόθεν εἰς Πελοπόννησον' μαχόμεθα καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ ἔθνους, καὶ ἐλπίζομεν νὰ τὸν καταστρέψωμεν παντελῶς, ἔχομεν ὅμως ἀνάγκην τῆς βοηθείας σας, καὶ ἐπειδὴ εἴσθε γνήσια τέκνα τῆς αὐτῆς μητρὸς, τῆς ὁποίας θηλάζομεν τὸ γάλα, συνδράματέ την καθ' ὅ,τι δύνασθε καθὼς καὶ προλαβόντως σᾶς ἐγράψαμεν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ αἰσθητικὴ ἑλληνικὴ καρδιά σας πάσχει, διὰ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον τῆς Ἑλλάδος, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἄλλ' ἂν τύχη καὶ αἱ περιστάσεις δὲν σᾶς ἐπιτρέπουν νὰ δράμετε αὐτοπροσώπως εἰς βοήθειάν τῆς συντρέξατε τοῖς ἀλλήστον διὰ τῆς παν-

τοδυναμίας τῶν χρημάτων, καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι θὰ ἀποκτήσητε δικαιώματα φιλοστοργίας εἰς τὴν καρδίαν τῆς φιλιτάτης μητρὸς σας, τῆς ὁποίας καυχᾶσθε γνήσια τέκνα.

Τρίπολις, 28 Αὐγούστου 1822.

[Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας].

Ἡ ἐπομένη λίαν ἐνδιαφέρουσα διατριβὴ ἀπεστάλη ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Σίθα, ἀπεσπάσθη δὲ ἐξ ἀνεκδότου συγγράμματος αὐτοῦ. Ἐξ αὐτῆς παρελείψαμεν τὰς μακρὰς ὑποσημειώσεις καὶ μέρη τινὰ τοῦ κειμένου.
Σ. τ. Δ.

Αἱ ΚΑΛΑΝΔΑΙ, Αἱ ΛΠΟΚΡΕΩ ΚΑΙ ΤΑ
ΚΟΥΛΟΥΜΑ

παρὰ τοὺς Βυζαντινοῦς.

Ὡς γνωστόν, οἱ Ἕλληνες Καλάνδας δὲν εἶχον, ἐδάνεισαν ὅμως τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς τοὺς Ρωμαίους, οἵτινες Calendas ὠνόμαζον πᾶσαν ἀρχίμηνον ἡμέραν, εἰδικώτερον δὲ τὴν πρώτην ἐκάστου ἔτους, ἀρχομένου παλαιότερον μὲν ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαρτίου, μετέπειτα δὲ μέχρις ἡμῶν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου.

Αἱ Καλάνδαι ἦσαν ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐορτὴ ἀπάντων τῶν ὑπηκόων τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους' πλούσιοι καὶ πένητες, ἀστοὶ καὶ ἀγρόται, ὀδοιπόροι καὶ θαλασσοπόροι ἐθεώρουν ἠρησκευτικὸν χρέος ἵνα ἐορτάσωσι τὴν μεγάλην ἐορτὴν μετ' ἐξαιρετικῆς πομπῆς καὶ εὐωχίας. Ἐν ταύτῃ ἀγογγύστω εἴλετο τὸ βαλάντιον τοῦ φιλαργύρου, καὶ ἡ τοῦ πενεστέρου τράπεζα παρεσκευάζετο συμβαρικῶς. Ὁ φύσει σκυθρωπὸς ἄνθρωπος παραδόξως μετεβάλλετο εἰς χαροπὸν ἐορταστήν, ὁ δὲ πενήτων τὴν στέρησιν τῶν φιλιτάτων ἐλησμόνει τὰ δάκρυα καὶ ἐξεχεῖτο εἰς γέλωτα. Οἱ θανάσιμοι ἐχθροί, οἱ δυσηρεστημένοι πρὸς ἀλλήλους συγγενεῖς, ἀστοὶ καὶ ξένοι ἠδελφοποιούοντο ἐν τῇ χαρᾷ τῶν Καλανδῶν' ἤρουν τὰ δικαστήρια, ἀνεβάλλοντο αἱ τιμωρίαι, ἐώρταζον καὶ οἱ δεσμῶται. Ὁ αὐστηρὸς παιδαγωγὸς ἀπέβαλλε τὸ ἐπὶ τοῦ μαθητοῦ του τυραννικὸν κράτος, ἡ δὲ μάστιξ τοῦ κυρίου ἐκρέματο ἀργῇ ἐμπαιζομένη ὑπὸ τοῦ μεθυσμένου δούλου. Ἀληθὴς ἐπεκράτει ἰσότης, καὶ δούλοι μετὰ κυρίων, γέροντες μετὰ νέων, γυναικες μετ' ἀνδρῶν, πάντες ἀναμιξ ἐωχοῦντο, ἔπαιζον, ἐγέλων. Ἡ ἐορτὴ ἦν ἀληθὲς στάδιον εὐωχίας καὶ γέλωτος, ὁ δὲ πλειότερον γέλων, τρώγων καὶ πρὸ πάντων πίνων ἀνεσημείτο νικητής. Τοιαῦται ἦσαν αἱ Καλάνδαι ἐν τῇ τε-